

АРТЮР РЕМБО ПРИКЛЯКВАНИЯ

Превод от френски: Кирил Кадийски, 1994

chitanka.info

Усетил куркане, и днес към обед чак
се буди с мъка брат Милотиус и зърва
как слънцето лъщи като черпак;
и цепи го глава, а трябва и тепърва
да вдига тежкия калугерски тумбак.

Върти се в мръсната постеля, но разплута
снага надига, вбил в корема колене,
щастлив като старик, успял в една минута
да сграбчи, клетият, и нощното гърне,
и чак до кръста да заголи двата бута.

И ето го, клечи и, сгърчил пръсти, бос
трепери, радва се на слънчевата ласка,
закнижения джам заляла с мазен сос;
и като полип, с кръв налян, игриво бляска
под слънцето върхът на месестия нос.

.....

Край огъня ръце е скръстил, дреме и с джука
увиснала, нозе протегнал, свел глава;
вонят крачолите, луличката мъждука
и нещо шава из ленивите черва
тъй както птица се рови из боклука.

А сред руините от дрипели и смрад
се ваят по корем безчувствените вещи;
скамейки-жаби спят сред тъпа благодат,
а пък бюфетите, раззинали зловещи
устни — подобно хор — сънуват адски глад.

Такава жега е; главата сякаш с вата
натъпкана, тежи; той чува изведнъж
как почват косми да му никнат по брадата.

*И тъй разхълцва се след малко тоя мъж,
че ще разчекне чак на столчето краката.*

.....

*А в тиха лунна нощ, щом лигави лъчи
поръбят задника, заел удобна поза,
на розовия сняг се вижда как клечи
и сянката — една разпуквала се роза.
И към Венера — чувовен нос — стърчи.*

Издание: Артюр Рембо. Поезия. Подбор и превод от френски:
Кирил Кадийски. Издателство „Нов Златорог“, София, 1994.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.